

Haberciler'in İşleri: Bölüm 27

Roma'ya Dođru 27:1-9

^{27:1}İtalya'ya yelken açmamız^a kararlaştırıldı, Pavlos'la başka bazı tutukluların Avgustus birliğinden Yulius adlı bir yüzbabaya teslim ettiler.

^{27:2}Asya kıyılarına uğrayacak olan, Edremit limanına bağlı bir gemiye binip çıktık. Selanik'ten Makedonyalı Aristarhos bizimle birlikteydi.

^{27:3}Ertesi gün Sayda'ya uğradık. Yulius Pavlos'a insanca davranarak gidip arkadaşlarımızın görmesine ve sağlayacakları konukseverlikten yararlanmasına izin verdi.

^{27:4}Oradan çıkıp Kıbrıs'ın rüzgâr altı yanını^b açtık; çünkü rüzgâr bize karşı esiyordu.

^{27:5}Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira limanına ulaştık.

^{27:6}Yüzbaşı burada İtalya'ya giden, İskenderiye'ye bağlı bir gemi bulunca, bizleri buna bindirdi.

^{27:7}Günlerce ağır ağır yol alarak, güçlük içinde Knidos açıklarına vardık. Ancak rüzgâr kıyıya yanaşmamızı önledi. Girit'in rüzgâr altı yanından Salmone karpsından geçtik.

^{27:8}Bu kıyı boyunca güçle yol aldıktan sonra İyi Limanlar denen bir yere vardık. Lasea Kenti oraya yakındı.

^{27:9}Çok vakit yitirmiştik. Güz orucunun* geçmiş olması nedeniyle, bu dönemde gemi yolculuğu tehlikeli olduğundan, Pavlos onlara öğüt verdi.

^aYazar Luka Pavlos'la birlikte yola çıkıyor. (Bakınız, 16:10; 20:5.)

^bGüneyini.

Azğın Fırtınanın Ortasında 27:10-26

^{27:10}«Arkadaşlar» dedi, «Görüyorum ki, yolculuk hem yıkıma, hem de ağır zarara yol açacak; yalnız gemiyle yükü için değil, canlarınız için de.»

^{27:11}Ne var ki yüzbaşı, Pavlos'un dediklerinden çok, kaptanla gemi sahibinin önerisini dinledi.

^{27:12}Liman kıyı geçirmeye elverişli olmadığından, çoğunluk buradan çıkmak istiyordu. Girit'in Feniks limanına ulaşıp kıyı orada geçirmeyi umuyorlardı. Güneybatıya ve kuzeybatıya dönük bir yerdir burası.

^{27:13}Güney rüzgârı esince, amaçlarının gerçekleştiğini sanarak, demir alıp Girit kıyısı boyunca yol almaya koyuldular.

^{27:14}Ama çok geçmeden karadan esen kuzeydoğu kasırgası bastırdı.

^{27:15}Gemi dalgalara kapılıp rüzgâra karşı boğuşmanın olanaksızlığı anlaşıldıkça, kendimizi sürüklenmeye koyuverdik.

^{27:16}Klavda adlı küçük bir adanın rüzgâr altı yanını aşarken geminin filikasına güçle sarılabildik.

^{27:17}Filikayı yukarı çekerek tüm gemiyi alttan güçlendirmesi için halatlar başladılar. Sirtis'e* çarpmaktan korkarak yelken takımlarını indirdiler; böylece sürüklenip gittiler.

^{27:18}Korkunç fırtına üstümüze saldırdı. Ertesi gün gemideki yükü denize boşaltmaya başladılar.

^{27:19}Üçüncü gün de kendi elleriyle geminin takımlarını attılar.

^{27:20}Günlerce ne güneşi, ne de yıldızları gördüler. Fırtına tüm hızıyla direnmeyi sürdürdü. Sonunda bizim için kurtulma umudu tümden yitildi.

^{27:21}Uzun süre ağızlarına hiçbir þey koymamıþlardı. Bunun üzerine Pavlos ortalarında durup, «Arkadaþlar!» dedi, «Beni dinlemeliydiniz; bu yıkımı, bu zararı baþınıza getirmemek için Girit'ten açılmamalıydınız.

^{27:22}Ama þu anda yürekli olmanız ödütlerim. İzinizden hiçbirinin canına bir zarar gelmeyecek; yalnız gemi kaybolacak.

^{27:23}Çünkü bu gece, bağlıy olduğum ve kendisine ruhsal hizmet sunduğum Tanrı'nın bir meleği yanımda durup,

^{27:24}«Korkma, Pavlos» dedi, «Senin Kayser'in karþısında durman gerekiyor. İþte onun için Tanrı seninle gemi yolculuğunda bulunanların tümünü sana bağıladı.»

^{27:25}Bu nedenle yüreklenin, arkadaşlar. çünkü benim Tanrı'ya imanım vardır; her þey bana bildirdiği gibi olacaktır.

^{27:26}Ancak bir adaya bindirmemiz gerekiyor.»

Kara Görünüyor 27:27-32

^{27:27}Adriyatik Denizi'nde sürüklenmemizin on dördüncü gecesi, gece yarısı sularında, gemiciler bir karaya yaklaştıklarıı anladılar.

^{27:28}Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç^a olduğunu gördüler. Biraz daha ilerledikten sonra yeniden denizin derinliğini ölçtüler; on beþ kulaç olduğunu gördüler.

^{27:29}Kayalıklara bindirmekten korkuyorduk. Bu nedenle kıştan dört demir attılar ve günün doğması için dua ettiler.

^{27:30}Gemiden ayrılmak amacıyla filikayı denize indiren gemiciler, baþ taraftan demir atacak gibi davrandılar.

^{27:31}Pavlos yüzbabıya ve askerlere, «Bu adamlar gemide kalmazlarsa siz kurtulamazsınız» dedi.

^{27:32}Bunun üzerine askerler filikanın iplerini kesip onu salıverdiler.

^aBir kulaç: 1.78 metre.

Kurtuluþ Kesinleþiyor 27:33-44

^{27:33}Günün doğupundan önce Pavlos herkese yemek yemelerini ödütledi. «Bugün on dördüncü gündür» dedi, «Ağızınıza bir lokma ekmek koymadan, sınırlarınız gergin, bekliyorsunuz. Besinsiz kaldınız.

^{27:34}Bu nedenle yemek yemenizi ödütlerim. Çünkü kurtuluþunuz için gerekli bu. Hiç kimsenin baþından bir tek kıl yitirilmeyecektir.»

^{27:35}Pavlos bunları söyledikten sonra ekmek aldı; herkesin önünde Tanrı'ya þükran sunduktan sonra bölüp yemeye bağladı.

^{27:36}Hepsi de yüreklendi ve yemeye koyuldular.

^{27:37}Bizler -gemideki canların toplamı- iki yüz yetmiþ altı kiþiydik.

^{27:38}Gönüllerinin özlediği oranda yemek yedikten sonra buğdayı denize bopaltıp gemiyi hafiflettiler.

^{27:39}Gün doğunca karayı tanıyamadılar. Kumsalı olan bir koy gördüler; gemiyi oraya yanaştırıp yanaştıramayacaklarınıı düþündüler.

^{27:40}Demirleri kaldırıp denize bıraktılar. Bu arada dümenlerin bağlarınıı gevþettiler; gabya yelkenini rüzgâra açıp kumsala doğrulttular.

^{27:41}Ama gemi karþıt akımlı* bir yere düþtü ve bapta kara ettiler. Geminin baþ tarafı saplanıp kıyıdanmaz oldu, kış ise dalgaların gücünden parçalanmaya bağladı.

^{27:42}Askerlerin amacý, hiçbiri yüzerek kaçamasýn diye, tutuklularý öldürmekti.

^{27:43}Ama Pavlos'u kurtarmak isteyen yüzbaýý onlarýn bu amacýna engel oldu. önce yüzebilenlerin gemiden atlayýp karaya çýkmalarý için buyruk verdi.

^{27:44}Geriye kalanlarýn ise kiminin bir tahta parçasýna, kiminin de geminin baþka bir parçasýna tutunup onlarý izlemelerini buyurdu. Böylece herkes sađ salim karaya çýktý.